

RÉSTEC

NOCES D'OR

del *Círcol*
Egarenc

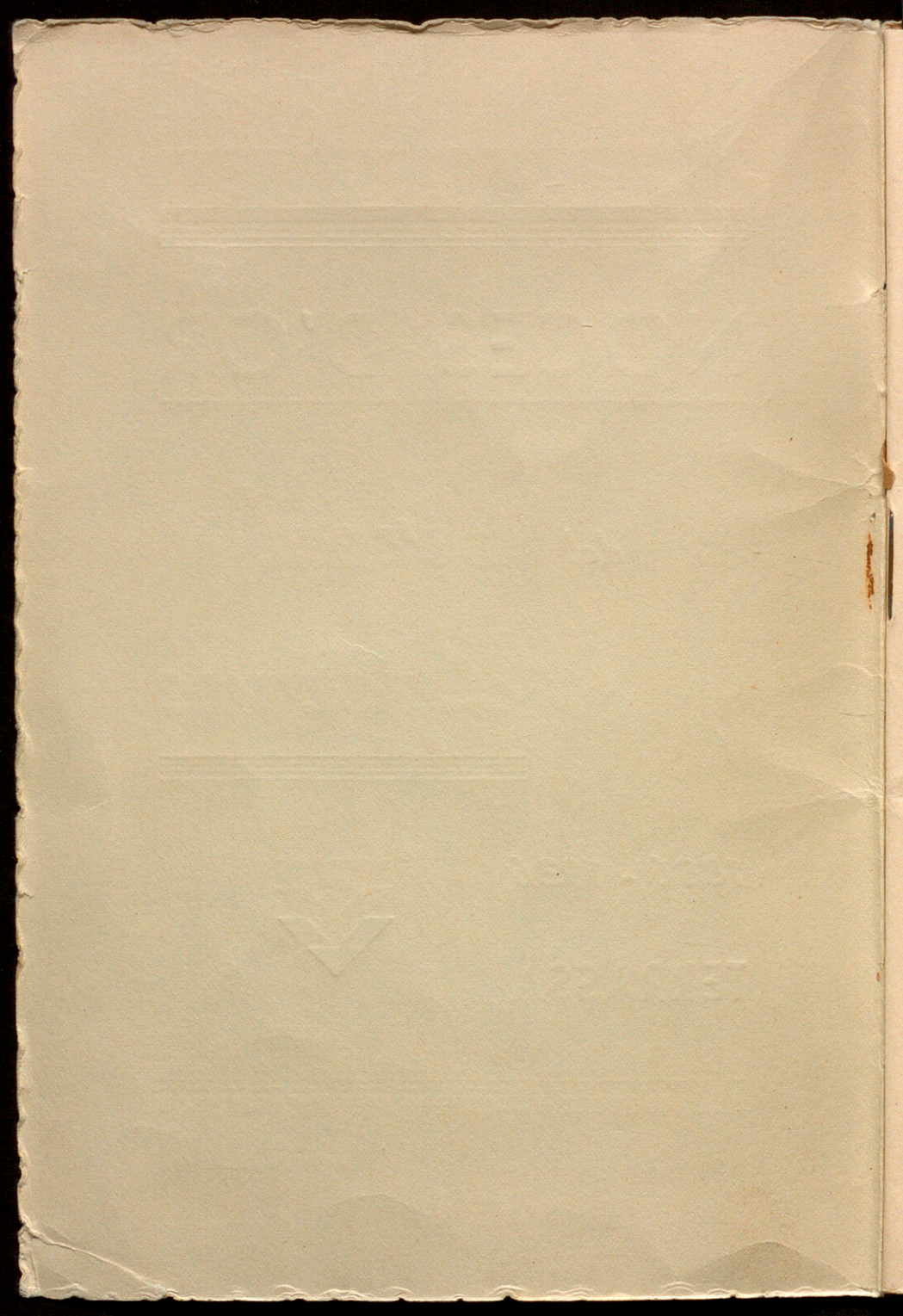
1886 - 1936

TERRASSA

SL 367 Rag

CIRCOL EGARENC

1886 - 1936

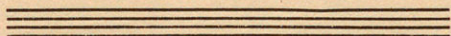
STATIONERS' HALL

1871-1872

NOCES D'OR

DEL

CIRCOL EGARENC

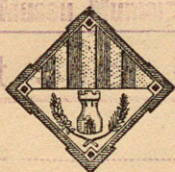
367(46.711)Terr R

8.

R.4803

Biblioteca-Museu Municipal Soler i Palet

Lot i Palet

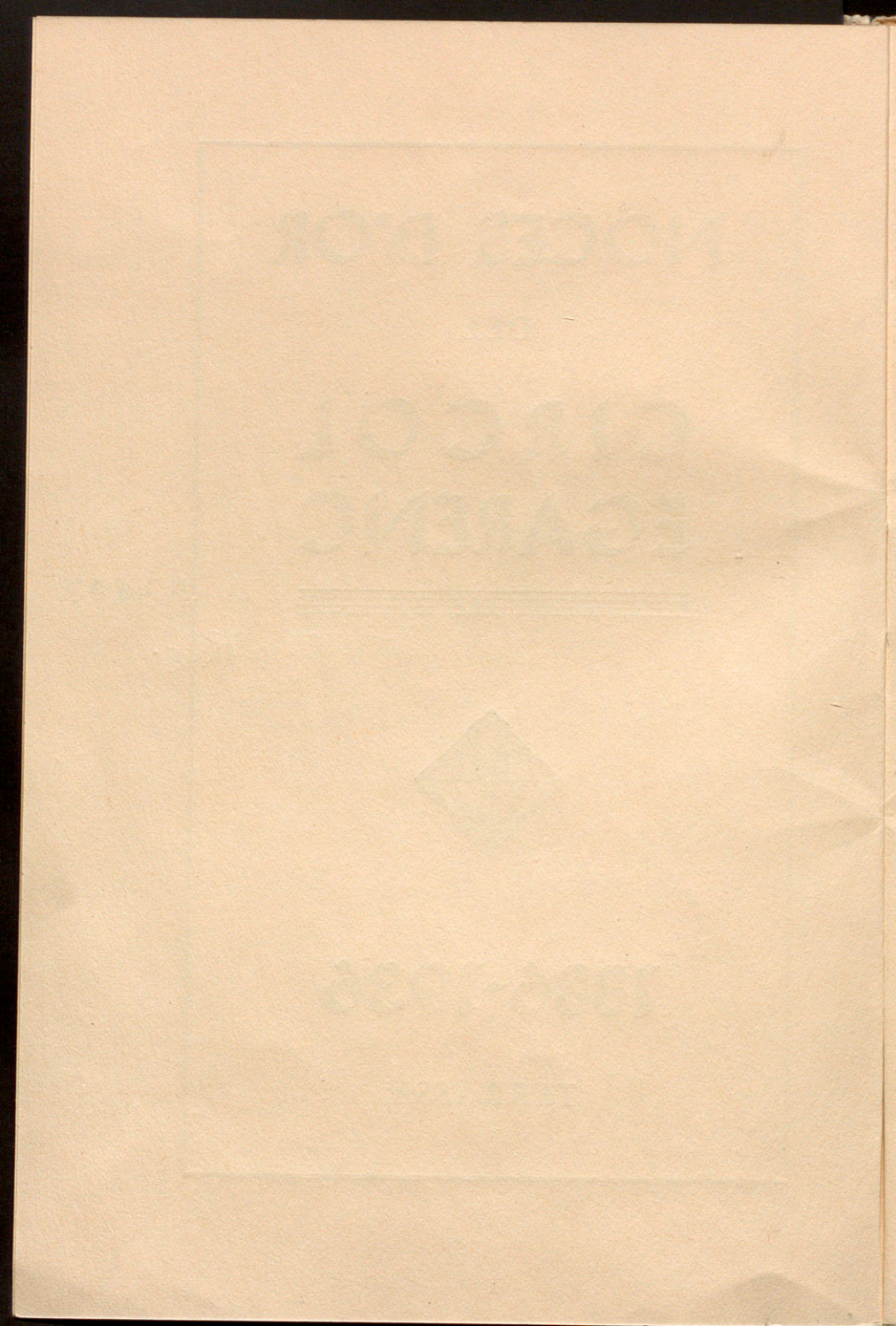

Donatius de

Terrassa, de de 19

1886-1936

TERRASSA

El Círcol Egarenc

En el lloc que actualment ocupa el Círcol Egarenc hi havia hagut una casa de baixos i dos pisos la qual ocupava un espai de 3.274'43 metres quadrats. El primer pis estava a nivell del pati que tal com és avui arribava fins al carrer de Sant Pau; ací hi havia una casa de pis on vivia el guardador de tot aquell tros de pati amb abundant hortalissa i uns passadiços vorejats de tarongers.

Aquella finca era propietat del terrassenc En Josep Vinyals Galí, el qual davant el notari En Joan Carrancà, la va vendre al senyor Pasqual Sala el dia 23 d'octubre de l'any 1885, pel valor de 46.983'62 pessetes.

El dia 1 de gener de 1886 acabava la contracta d'arrendament la societat *Casino de Artesanos y de Tarrasa*, i aquesta acordà seguir habitant en el mateix edifici descrit, carrer de Sant Pere, números 48 i 50, en el primer pis i baixos, amb el saló de festes, construït exprefés per aquella entitat; que va costar 11.506 pessetes, baix l'experta direcció del celebrat artista En Francesc Soler i Rovirosa.

En una reunió celebrada el dia 11 d'abril d'aquell any fou proposat un canvi de reglament i de nom, tota vegada que el propietari de la finca pensava fer moltes obres de millorament i per aquest motiu desitjava que la societat prosperés amb una nova orientació. A aquest fi, es nomenà una comissió composta dels senyors Isidre Torres Falguera, Joan Cadevall, Antoni J. Torrella, Vicenç Fernandez i Joan Salvans.

Dotze dies després, es reuniren la Junta Directiva i aquesta comissió per a estudiar quin nom donarien a la societat. Volien posar-hi *Círculo del Fomento*, però es trobaren que aquest nom existia amb el corresponent reglament en data 26 de juliol de 1877 i acordaren posar-hi el nom de *Círculo Egarense*.

Les condicions de lloguer amb el propietari senyor Pasqual Sala foren les següents: Quan la societat tingués 150 socis es pagarien 11 mil rals anuals; 200, 14 mil; 250, 17 mil; 300, 20 mil; 350, 24 mil; 400, 28 mil, i 500 a raó de 36 mil.

Constitució de la societat

Pocs dies després s'acordà la impressió de 600 exemplars del reglament, el qual fou signat per l'alcalde En Domènec Domingo el dia 29 de maig de l'any 1886 quedant per tant oficialment constituïda l'entitat *Círculo Egarense* i baix la direcció de la següent Junta:

President, Joan Carrancà i Busquets; vice-president, Leandre Viladot; tresorer, Ignasi Humet; vocal primer, Maçí Matalonga; vocal segon, Josep Boada Grau; secretari, Francesc Comas Singla i vice-secretari, Andreu Arch.

Tenien per cafeter, En Pere Aymerich; conserge, Joan Cases; cobrador, Josep Reimbau i porter Ferran Llobet. El nou reglament, però, començà a regir el dia primer de juliol següent. Passada la Festa Major d'aquell any, començaren les obres de reforma de l'edifici.

El dia 17 de juliol va signar-se l'escriptura d'arrendament, tal com tenia acordat la Directiva.

El dia 24 de novembre del mateix any, morí el primer president del *Círculo Egarense* el senyor Joan Carrancà i Busquets, causant un gran sentiment a l'entitat en la qual dit senyor havia actuat amb una gran voluntat i energia.

Un mes després, eren nomenats socis honoraris de l'entitat, els senyors Pere Vacarisas, Marc Biosca i Isidre Moças, socis que havien estat del Casino dels Artesans, on hi havien portat el seu valuós concurs artístic organitzant vetllades i festes de gran pompositat, i considerant se el *Círculo Egarense* la continuació d'aquella entitat, aquesta obrava el que amb justícia es mereixien dits senyors socis.

En una reunió tinguda el dia 24 de desembre següent, per a l'adquisició d'un mobiliari *ad-hoc* i que estés en consonància amb els nous salons que s'estaven

construint, s'acordà la creació de 311 accions al tipus de 50 pessetes cada una sense interès. Aquestes accions foren amortitzades 40 cada any i per sorteig començant el primer de desembre de 1888.

En aquella època el cafè es pagava a 0'25 pessetes inclòs l'anís o rom. El tè i les cerveses es pagaven també a 0'25 pessetes, les gasoses a 0'20 i la xocolata amb melindros a 0'35 pessetes.

Per la Festa Major de l'any 1887 fou contractada l'orquestra «Trullassus» per actuar a totes les festes que fos necessari des del dia primer d'abril d'aquell any fins a primer de desembre del 1888. Aquella orquestra la formaven els músics: Esteve Lladó, Felicià Prat, Marian Montserrat, Roc Font, Pere Casals, Joan Cendra, Marcel·lí Armengol, Antoni Agulló, Joan Figueras, Joan Casanovas, Àngel Perarnau i Josep Abelló.

El dia 4 de setembre del 87, s'acordà pagar 2'50 pessetes de mensualitat, i 10 ptes. per Carnaval i 10 per la Festa Major. Per entrada es pagaven 25 ptes.

El dia 1 de gener de l'any 1888 el *Círculo Egarense* comptava amb 278 socis.

Fou nomenat majordom En Rossend Domingo. El dia de Sant Pere d'aquell any, s'inauguraren oficialment les obres, en les quals el propietari de la casa, senyor Pasqual Sala, va invertir-hi 400.000 pessetes.

L'arquitecte fou En Jeroni Granell; Faust Aymenrich, el mestre d'obres; Antoni Grifé, el fuster i Francesc Font, pintor.

Inauguració del nou edifici

A l'acte de la inauguració hi foren convidades les autoritats civil, militar, eclesiàstica i judicial, el Registrator de la Propietat, el vice-cònsul de França, el Director de la «Revista Tarrasense», les Juntes de les societats *Casino Tarrasense*, *Casino del Comercio*, *Unión y Centro*.

En representació del *Casino Tarrasense* hi assistí En Joan Salas i pel *Casino del Comercio* N'Isidre Galí. El diputat a Corts senyor Joan Maluquer i Viladot excusà la seva assistència i notificà que havia fet treballs prop del Ministre de Foment per a l'adquisició de llibres per a la biblioteca.

El 28 de gener del 1890, quedà automàticament dissolta la societat *Casino Tarrasense* els socis de la qual es juntaren amb els del *Círculo Egarense*.

Formaven la Comissió gestora pel *Casino Tarrasense* els senyors Daniel Ubach i Ubach, Jaume Casamada, Joan Bta. Galí, Josep Garcia Humet i Joan Puigbò, i pel *Círculo Egarense*, Isidre Torras Falguera, Emili Matalonga, Joan Salvans, Joan Marcet i Salvador Calsina.

Reformes al jardí

En Junta general efectuada el 29 de març d'aquell any es proposà la construcció del pavelló del jardí, nomenat *paraigua* per la seva forma; però com que la Junta no

comptava amb prou cabals per a la seva construcció, ja que el pressupost pujava de 5.500 a 6.000 pessetes s'acordà crear 100 accions de dues sèries de 100 i 50 pessetes cada una.

Pel setembre del 93, posaven com a prova els brocs de gas Aüer al saló del tresillo, i un mes després, vist el bon resultat, la junta acordà instal·lar aquell sistema de llum allà on convingués. També es va fer obrir una porta que comunicués amb el Teatre Principal.

A les darreries de l'any 1894 el *Círculo Egarense* tenia un deute de 15.625 pessetes de lloguer de l'edifici, el propietari del qual amonestà amb el desnonament si aquesta quantitat no era satisfeta el dia 30 de gener següent, però va sortir un soci anònim qui oferí quinze mil pessetes al cinc per cent d'interès, tenint per garantia el mobiliari de la societat.

Algunes volien saber qui era aquest soci, altres no li agraïen, ans al contrari.

Seguidament s'acordà reformar el reglament de la següent manera: Entrada de soci 50 pessetes, concepte de mensualitat 5 pessetes, anul·lant les quotes extraordinàries de Carnaval i Festa Major. Com és de suposar, aquesta proposició provocà reunions tumultuoses. Amb tot, després de molt discutir, la Junta Directiva va quedar en bon lloc.

Poc temps després es creaven unes quotes extres de 5 pessetes de les quals se'n cobraven quatre anualment.

La penya del Círcol

Al davant de la porta del jardí que comunica amb el carrer de Sant Pau i al costat del *parterre*, hi havia un quiosc on hi treballava un ataconador que a la vegada feia de porter.

Era un home molt tranquil i tota la barriada el coneixia pel Tacon del Círcol.

Pel caràcter fagaüer d'aquell home, cada dia, després de dinar, en aquell quiosc s'hi reunien una colla de xicots, tots ells meritoris i aprenents de viatjant, fills dels socis del Círcol, que no comptant encara amb prou mitjans per a freqüentar aquella hora el cafè, s'entretenien a passar l'estona, la majoria però, consumint fatxendosament un cigar pur de l'estanc de cal Gorina, situat al número 27 d'aquell mateix carrer de Sant Pau.

Les delícies d'aquells xicots, eren les minyones d'aquells verals quan portaven les sabates dels senyorets a remendar, i la salsa que hi afegia el Tacon que ho acabava d'arrodonir. Les converses eren de tota mena i les rialles no s'acabaven mai.

Aquella penya era coneguda pel «Pla de l'O».

Les vetlles d'istiu

Els balls que es celebraven al jardí durant l'istiu cada diumenge a la nit, eren extraordinàriament concorreguts; la il·luminació en aquella època consistia en uns

pals a l'extrem dels quals hi sortien cinc braços portant un globus blanc o de color que alimentats amb gas, donaven una claror suau però d'un efecte molt bonic.

Els socis solters que prenién part en el ball pagaven a prorrata i els casats i rebregats un ral.

Les despeses venien a costar unes 125 pessetes i els balls de Pasqua i Nadal costaven 250 pessetes a condició que els d'istiu duraven tres hores i aquests últims sis.

En arribar el Carnaval, l'acte més important després del ball de màscares, era la funció de teatre que donava la secció d'esbarjo, la qual consistia en la representació d'una sarsuela espanyola de les de més èxit de la temporada. S'havien representat amb tota propietat obres com «La Viejecita», «Los Cocineros», «La Verbena de la Paloma», «La Gran Via», etc.

En els balls de màscares no es permetia l'entrada al saló als homes que portessin la cara tapada.

A últims de l'any 1896 fou aprovat un nou reglament.

Per l'abril del 1899 foren destinades 6.000 ptes. per a reformes a la societat, així com pintar el saló de cafè i instal·lar l'electricitat, adquirint ademés trenta dotzenes de cadires per al jardí i sala de festes.

El dia 26 d'octubre d'aquell mateix any, morí el propietari senyor Pasqual Sala i entrava com a successor, el seu fill senyor Josep Sala i Alsina.

Noves reformes

El dia 3 d'abril del 1903 la Junta Directiva es proposà fer grans obres, en les quals volia invertir-hi unes 15.000 pessetes segons plànols i pressupost.

La decisió aquesta fou comunicada al propietari de la finca, el qual va oferir-se a fer-hi les bonificacions següents: Perdonar un any de lloguer o sigui 6.000 pessetes, però, com que aquesta quantitat era petita per les despeses que s'havien de fer, el senyor Sala avançà 10.000 ptes. més que la societat li pagà al sis per cent.

Abans d'aquestes obres, el cafè era on són ara els billars; en arribar al primer pis, es trobava al davant aquella vidriera que ara hi ha, la qual comunicava a un saló nomenat de descans de curtes dimensions i que és on hi ha ara el mostrador de cafè i formant una galeria per la part esquerra, s'arribava al saló de ball, així és que el pati on s'hi pren el cafè a l'estiu, era doble més llarg perquè ocupava la major part del que avui és saló de cafè.

La cuina era on és ara saló de música i guarda roba i aquest últim lloc era on és ara la cuina.

El parquet de mèlis del saló de cafè el posà el fuster Josep Torruella (a) Furós a raó de 7 pessetes el metre quadrat.

Els billars eren a la part de davant; després els varen posar a un local que era de l'Hotel Peninsular.

Llavors també es va substituir la barana del balcó

de la façana principal, que era de pedra, per la de ferro que hi ha actualment.

Aquesta última reforma, es va fer perquè degut a l'amplada que tenia el passamà, el soci que era una mica baix d'estatura, no podia veure el carrer sino enfilant-se en una cadira. Aquella barana va costar 600 pessetes.

Pel Carnaval del 1904 va venir a Terrassa contractada pel *Círculo Egarense* la Banda del Regiment de Albuera que va costar 1.200 pessetes.

Llavors ja actuava com a administrador habilitat En Josep Verdós amb drets de soci.

També s'encarregà a Josep Franch de Barcelona la construcció del biombo que va costar 876 pessetes i que es posa al passadís per separar el cafè els dies de ball o concert.

S'instal·laren les capsetes sucreres per a beneficència.

Pel gener del 1905, a causa de l'augment de preus dels alcohols, la Junta acordà suprimir les ampolletes de licor que donaven junt amb el cafè. El cafè es començà a pagar a 0'30 ptes.

Quan totes les obres foren fetes, fou col·locada la tela que hi ha a la paret gran del saló de cafè en la qual hi ha pintades unes nimfes dançant, amb un pastor que toca el fluiol i al voltant unes cabres que pasturen. Dita obra és dels germans Viver i costà 3.000 pessetes.

El dia 9 d'abril d'aquell any, el chor de l'Aggrupació Regionalista, va donar-hi un concert per primera vegada.

A causa de les grans despeses que havien ocasionat les reformes, la Directiva, en reunió general celebrada el 23 de desembre del 1906, acordà que el soci pagués 60 pessetes l'any.

En nomenar-se la nova Junta el dia primer de gener següent, aquesta fent-se fiadora, obrí un compte corrent al Banc de Terrassa per un crèdit fins a 15.000 pessetes, amb les següents signatures: Alfons M.ª Ubach, Maurici Soler, Antoni Pous Roca, Gaspar Armengol, Estanislau Jo, Francesc Aurell Petit, Virgili Pasqual, Marcial de Trinxeria i Francesc Garcia Humet.

Noves orientacions

A causa d'unes actuacions mal interpretades i de les ganes de fer prevaler un sol criteri, feia temps que alguns socis veien amb disgust les actuacions d'un sector, al qual creien capaç d'ocasionar un fort daltabaix a la societat.

Alguns socis veien amb mals ulls que es publicassin anuncis o invitacions en català, altres creien que era un procediment polític que es desviava del reglament. Això motivà algunes reunions borrascoses que no s'acabaven mai i dimissions ben lamentables.

Al celebrar-se eleccions de la Directiva, hi havia unes lluites empenyades, entre els partidaris i els contraris de les noves corrents.

Sardanes al jardí

Durant les vetlles dels diumenges a l'istiu s'acostumava fer ball en el jardí i en una d'elles uns quants joves varen demanar a la Junta que fes tocar una sardana, i la Junta els ho va negar.

Va demanar-se reglamentàriament i per dues vegades una reunió general i també els va ésser negada.

En una d'aquelles vetlles, el dia 8 de setembre de l'any 1907, en vista de tals arbitrarietats, uns quants socis, aprofitant que l'orquestra tocava una polca, pujaren al «paraigua» i varen fer un rotllo, al qual s'hi ajuntaren algunes senyoretetes i puntejaren una sardana, la primera que va ballar-se en aquella societat, entre crits de protesta i mostres d'aprovació.

Entre els qui ballaren aquella primera sardana hi havia: Gaietà Vallès, Santiago Soler, Salvador Salas, Ramon Ullés, Francesc Salas, Salvador Cabassa, Agustí Castella, Ramon Argemí, Joaquim Ballber, Maurici Gilbert, Joan Abelló, Fabià Duffour, Joaquim Quintana, Eduard Jover, Francesc Casanovas, Agustí Ullés, Lluís Amat, Ramon Pont, Bartomeu Lluch, Salvador Salasera, Josep O. Maurí, Francesc Duffour, Artur Masaguer, Joan Feiner i Octavi Vinyas.

El president, que era En Joan Marcet i Palet, va demanar que paressin i la dansa va continuar fins al final.

Dos dies després aquests socis varen rebre un comunicat de la Directiva en el qual se'ls feia saber que

per haver alterat l'ordre durant una vetllada, la qual alteració era qualificada de falta greu, la Junta havia acordat la seva suspensió dels drets de soci.

Després de conèixer aital decisió, bona part dels socis varen celebrar una reunió el dia 17 del mateix mes a l'Hotel Peninsular, i en ella va acordar-se nomenar una comissió formada per Josep Freixa, Josep Rigol, Francesc Soler Puigdollers, Gaspar Armengol i Miquel Marcet i Poal per tal que, amb amplíssimes facultats, determinés les mides més oportunes encaminades a apoiar els vint-i-cinc companys suspesos arbitràriament, de llurs drets de soci, per la Directiva.

Dimissió irrevocable d'una Junta Directiva

Aquell fet va ésser una demostració no gens favorable als elements directius del *Círculo Egarense* i aquests en reunió celebrada el dia 30 del mateix mes, varen presentar la dimissió i acte següent va nomenar-se una altra Junta Directiva, integrada pels següents senyors: President, Lluís Monset; vice-president, Josep Casas; vocal primer, Ramon Matalonga; vocal segon, Roc Escursell; vocal tercer, Miquel Tobella; tresorer, Isidre Esmerats; secretari, Francesc Soler Suana; vice secretari, Marian Ros i bibliotecari, Josep Cadafalch.

El dia 3 de novembre següent varen ésser admesos altra vegada els vint-i-cinc socis expulsats.

Biblioteca-Museu *Lot Soler i Palet*

Lot Soler i Palet 17

Donatiu de
Terrassa, de de 19

Després de tot això, el dia 8 de setembre de l'any següent es donà la primera audició de sardanes al jardí del *Círculo Egarense* interpretades per la cobla «Unió Cassanenca».

No varen mancar-hi els seus comentaris en aquella festa, ja que feia algun temps que les vetllades que es donaven els diumenges a sota el temple, es veien migrades i fins algunes d'elles havien d'aplegar abans d'hora per manca de concurrència, i l'acte d'aquell dia va veure's extraordinàriament concorregut, fos per la novetat o fos per la simpatia que es sentia per aquella festa. En obsequi al president, l'Escola Choral, molts cantaires de la qual també eren socis del *Círculo Egarense*, varen donar un petit concert en el mateix jardí i aquell mateix vespre.

Pels balls i concerts de la Festa Major de l'any 1910 va ésser contractada la «Unió Filarmònica» de Barcelona que va costar 1.288 pessetes.

Les despeses cada dia eren més nombroses i la Directiva prou estudiava la manera de fer nous ingressos però no n'hi havia prou i no es trobava solució.

El deute era de 18.000 pessetes i no va haver-hi més remei que posar una quota extraordinària de cinc pessetes pel Carnaval i una altra igual per la Festa Major.

Les vetlles d'estiu eren alternades amb ball i cinema al jardí, el qual era un atractiu més perquè aquelles vetlles fossin concorregudes.

A últims del 1911 el dèficit havia disminuït de 8.000 pessetes.

Llavors la societat comptava amb 374 socis. Per remarcar l'altruïsm que hi havia entre els socis, cal esmentar que per a socórrer els ferits de Melilla, fou col·locada una safata a l'entrada als salons durant els dies de la primera Pasqua de l'any 1912 i es recolliren 356 pessetes.

Proposicions per a la compra de l'edifici

A últims de l'any 1913 el propietari de l'edifici senyor Josep Sala, indicà a la Junta Directiva el desig de vendre part de dit immoble, i per aquest motiu dit propietari avisà primerament a la Junta del *Círculo Egarense* per a evitar que anant a parar a altres mans es presentés el cas d'haver de marxar de dita casa.

A ajudar a la tasca d'estudiar aquest assumpte de tanta importància, fou nomenada una Comissió composta pels senyors: Francesc Roig Llauger, Magí Rodó Coll, Josep Guardiola Roca i Frederic Marimon Parera.

En una reunió celebrada el dia 4 de juny del 1914, la Junta Directiva junt amb la Comissió esmentada, presentaren a l'entitat el següent estudi:

Després d'efectuades vàries visites al propietari senyor Sala per a l'adquisició de l'edifici, es va creure estimar la finca en 200.000 pessetes, de les quals serien pagades 125.000 a l'acte, i les 75.000 restants, amb una emissió d'obligacions al portador de 500 pessetes cada una, amortitzable en dos anys com a màxim i a un interès fixe del tres per cent anual.

El peritatge fet pel senyor Sala fou el següent: La finca fou valorada en 375.000 pessetes, i la superfície determina una àrea de prop de 87 mil pams quadrats dels quals 26.642 són edificats, dotada amb cinc plomes d'aigua, quin element té per si sol un valor indiscutible de 10.000 pessetes les quals reduceixen el preu de llur edificació i terrenys a 190.000 pessetes, quantitat relativament petita comparada amb el veritable valor del cost, el qual segons dades a la vista pujava a 500.000 ptes.

De manera que aquella finca, en aquella època era oferta a raó de dues pessetes el pam quadrat.

El dia 25 de novembre de 1914 era prorrogada la contracta d'arrendament per quatre anys més sempre i quan el *Círculo Egarense* no comprés l'edifici, del qual pagaven un lloguer de 10.000 pessetes anuals.

Un projecte de l'«Instituto Industrial»

Pel juliol del 1916 el senyor Josep Rigol llavors president de l'Institut Industrial exposà al president del *Círculo Egarense* l'adquisició per l'*Instituto Industrial* dels edificis que ocupaven el *Círculo Egarense* i l'Hotel Peninsular. D'això se'n havia tractat oficiosament amb persona afecta al Banc de Terrassa, la qual feia poc havia adquirit ambdues finques.

Per a la realització de dit projecte era necessària l'anul·lació de les dues entitats *Círculo Egarense* i *Instituto Industrial*, passant la primera a ésser una secció amb

el mateix caràcter recreatiu, de la nova entitat que es formaria i que ocuparia els mateixos locals, ço que seria objecte d'estudi per a l'elaboració del corresponent reglament.

Aquella proposició no va plaure pas gens a la Junta Directiva, per quant la seva finalitat, era l'anul·lació de la personalitat i el nom del *Círculo Egarense*.

Per l'octubre d'aquell any s'invertiren 10.000 pessetes per a adquirir el mobiliari del saló de cafè, i 2.500 per a la restauració del paviment.

En reunió general celebrada el dia 24 de desembre següent, s'acordà deixar sense efecte els projectes que s'havien proposat per a l'adquisició de l'edifici i reforma del reglament pel motiu consignat.

Amb caràcter transitori, el cafè es posà a 0'35 pessetes.

El dia 4 de gener de 1919 es va prendre l'acord de que els rebuts de les quotes havien d'ésser redactats en català.

Durant una temporada cada diumenge a la tarda, un quintet format per elements tots terrassencs, donaven un concert en el saló de cafè i la prova de que tenia acceptació és que cada diumenge es veien més concorreguts. Per aquest motiu la Junta Directiva signà una contracta amb el director del quintet En Joan Soler i Diffent i costejà uns vestits exprofessos pels professors els quals adoptaren el nom de «Quintet Círculo Egarense» si fora del concert, eren contractats en altres llocs.

Canvi de propietari de l'edifici

El dia 3 d'octubre del 1919, la Junta Directiva va rebre una comunicació signada pel senyor Ramon Pont, la qual notificava que el dia 30 de setembre propassat havia adquirit l'edifici que ocupava el *Círculo Egarense* i per tant requeria que per tot el dia 30 de desembre següent la casa havia d'ésser desocupada i deixats els locals a la seva disposició.

Fou nomenada una comissió per a visitar el nou propietari per tal de que desistís del seu propòsit, obtenint només una prorroga fins el 31 de març del 1920.

Vista la gravetat del cas es convocà una reunió general pel dia 20 d'octubre següent.

En aquesta reunió s'acordà nomenar una comissió formada pels ex-presidents i la Directiva per a que fessin els treballs que fossin necessaris.

Canvi d'orientació

En una reunió tinguda dies després, el senyor Argemí ex-president, explicà la visita feta al senyor Pont, del qual aconseguiren la disposició d'alienar la finca amb la condició de canviar la retolació de la societat, atenent-se a motius particulars, transformant-la en el sentit d'encaminar la al perfeccionament de l'educació de la joventut, establint seccions dedicades a l'art, la bona música, l'esport, cultura general i als estudis econòmics i socials en els seus aspectes industrial i comercial.

El senyor Argemí remarcà als socis que era necessària la continuació de la vida de l'entitat adaptant-la a les necessitats dels temps moderns.

Aquella reunió donà lloc a unes discussions en les quals s'hi veien unes marcades tendències formades per dos bàndols completament oposats, donant origen a interpretacions equivocades, fins arribar a la votació de si havia de continuar el nom de *Círculo Egarense* o no, resultant amb 139 vots a favor per 20 en contra.

Després es passà a votació la proposició del senyor Argemí amb un resultat de 117 vots a favor per 3 en contra.

Després de la votació, els que quedaren, pot dir-se derrotats, havent intervingut en la votació i tot, protestaren perquè aquesta s'havia efectuat.

Per a la confecció del nou reglament i estudiar les noves orientacions, es nomenà una comissió formada pels senyors Magí Rodó, Francesc Comas, Ramon Argemí, Josep Ullés Jover, Miquel Cots, Josep Geis i Emili Boada junt amb la Junta Directiva.

No obstant, abans de tirar endavant, el propietari oferí la venda de l'edifici a l'entitat per 350.000 ptes.

Nous estatuts

I el dia 21 de març de l'any 1920 foren presentats i aprovats els nous estatuts amb el nom de *Círcol Egarenc* i en conseqüència es procedí al nomenament d'una

nova junta de govern del qual en resultaren elegits els senyors Ramon Argemí, president; Josep Ullés Jover, vice-president; Miquel Cots Roumens, tresorer; Antoni Aurell Font, comptador; Rafel Bayona Bertran, secretari i els senyors Isidre Riera Codinas, Lluís Albiñana, Edwin Joly i Antoni Astals Alujas, vocals; el quals començaren a regir el dia 1 d'abril següent.

Aquesta radical transformació del Círcol Egarenc, ocasionà un gran disgust a un determinat sector el qual titllant de polític aquest fet, no trobava altra manera de sortir-se d'aquell compromís que la dissolució total de l'entitat.

Com a conseqüència es donaren de baixa 135 socis i usant la Junta de Govern de les facultats que li concedia l'Estatut, acordà eximir per tot el mes d'abril de pagament d'entrada els nous socis que ingressessin i mantenir en 5 pessetes la quantitat que devien satisfer mensualment en concepte de quota.

Amb aquelles condicions, des del 31 de març al 27 d'abril ingressaren 173 nous socis al Círcol Egarenc.

Els senyors Josep Ullés, Lluís Albiñana i Edwin Joly no acceptaren els càrrecs que els foren confiats, i en substitució d'aquests es nomenaren als senyors Josep O. Maurí, Josep Rigol i Narcís Freixa.

Concerts selectes

El dia 12 de juny següent l'Orquestra *Simfònica de Madrid*, donà un concert en el saló del Círcol Ega-

renc en obsequi dels socis de l'entitat. Aquell any per la Festa Major es pot dir que varen tirar la casa per la finestra, celebrant un festeig darrera l'altre i en forma desmesurada.

Després va venir l'exploració als socis, la majoria dels quals hi havien entrat fent un esforç, per seguir una ideologia que els havien predicat, i varen trobar-se sorpresos amb els nous augments de quotes, imposades per cobrir unes despeses que en part podien haver-se evitat.

No tothom que fou invitat per ésser soci del Círcol, podia pagar ademés de les 5 pessetes mensuals estipulades, 15 pessetes per Carnaval i 15 per la Festa Major, afegint-hi unes quotes voluntàries.

Aquest fet ocasionà algunes baixes i el més deplorable del cas, fou que els socis que no podien satisfer aquelles quotes extres, foren amonestats amb l'expulsió i el seu nom posat a la post.

El dia 28 de novembre, hi donà un concert, per primera vegada, l'Orfeó Montserrat.

Entre l'Escola Catalana d'Art Dramàtic que donà una representació de «Les humils violetes» el dia 21 d'aquell mes, dirigit per l'Adrià Gual, el concert que donà la clavicemba llista Wanda Landowska el 12 de desembre i el que va donar la violoncel·lista N'Aurèlia Sancristòfol el 16 de gener, tot va ajudar a que aquell any, el tresorer presentés a l'aprovació dels socis un dèficit de 22.107'75 pessetes, guiat tot per l'amor i esplendor de l'entitat.

L'Escola Choral hi donà un concert el dia 19 de març de l'any 1921.

Administració del cafè

El dia 30 d'octubre d'aquell mateix any, creient la Junta Directiva que el servei del cafè resultava una càrrega la qual amb el sistema d'administració directa entorpia la bona marxa econòmica de la Societat, absorbint una quantitat respectable, varen oferir als germans Vall l'explotació de dit servei per espai de dos anys.

Llavors el cafè va pagar-se a 0'50 ptes., la cervesa a 0'75 ptes. i així aproximadament varen augmentar-se els preus de totes les consumacions, àdhuc els arbitris sobre els jocs.

Una Assemblea interessant

En l'Assemblea general celebrada el dia 29 de gener del 1922, la Junta exposà a la societat que hi havia un dèficit de 40 mil pessetes i escaig, però que no n'hi havia per almar-se tota vegada que la Junta que acabava, presentava amb molt bon zel ja un pressupost fet a base d'ingressos probables, que sumaven unes 50 mil pessetes; amb aquesta perspectiva, i gràcies a l'estudi dels qui ho deixaven, encara obtindrien un benefici de 10.000 pessetes. Era un esforç (?) que l'entitat i els nous elements de Junta els havien d'agraïr.

Per l'abril següent, es construí el quiose del jardí que utilitzen els músics en dies de ball.

Per la Festa Major d'aquell any es celebrà una Festa d'Infants i Flors obtenint un producte de 1.066'50 pessetes, quantitat que fou repartida una meitat a l'Hospital i l'altra a l'Asil.

En l'Assemblea general ordinària celebrada el dia 21 de gener de 1923 la Junta explicà els motius perquè el balanç de l'anterior any 1921 ascendia a 39.396'72 pessetes i al finalitzar el 1922 quedava reduït a 6.637'14 i fou degut al desinterès d'uns socis que anticiparen l'import de sis anys de les quotes extraordinàries que tenien subscrites, d'altres socis que tenien crèdits a cobrar i que també anticiparen, segons la importància, dues o més anualitats de quotes ordinàries.

La presidència demanà un vot de gràcies a la Comissió liquidadora que era formada pels senyors Ramon Argemí, Miquel Cots i Rossend Roig.

El dia 8 de juny de 1924 s'acordà posar les quotes extraordinàries de Carnaval i Festa Major a 10 ptes.

Cal fer esment de la mort del secretari general En Josep Verdós, qui amb una voluntat i un zel innegable havia col·laborat en tot moment a donar vida i moviment al Círcol Egarenc.

Fou nomenat substituït d'En Verdós el senyor Joan Sallés i Cusidó.

Per l'octubre d'aquell any la Junta va tenir de satisfer un impost de 1.500 pessetes posat per l'Ajunta-

ment a les societats, malgrat les gestions que per anul·lar-ho varen fer els senyors G. Armengol i J. Gasset.

Pel novembre els germans Vall assabentaven a la Directiva, els propòsits que tenien de deixar la contracta d'arrendament del cafè.

Canvi d'arrendadors del cafè

Acceptada la decisió dels germans Vall, l'arrendament del cafè fou traspasat als senyors Joaquim Lloveras Palet i Josep Boada Trullàs, els quals fins llavors havien estat dependents dels germans Vall.

El Círcol Egarenc va fer entrega de 472 pessetes, producte d'una subscripció per a erigir un monument al dramaturg N'Àngel Guimerà.

Pel gener del 1930 va notar-se una baixa considerable de socis en el finit exercici i per aquest motiu la Junta acordà crear una quota especial de 3'50 pessetes mensuals per als socis compresos entre els 16 i 20 anys.

Tenint en compte els bons serveis fets pel senyor A. Boada i Lladó, en l'arranjament i catalogació de la Biblioteca, la Junta nomenà bibliotecari a dit senyor.

La Clínica «L'Aliança»

Pel desembre del 1932 el Círcol Egarenc creà la secció adherida a la Vil·la de Salut «L'Aliança» de Barcelona nomenant el senyor Ramon Comas delegat de l'entitat.

Pel setembre del 1933 la casa Villaró i Companyia instal·là la calefacció en el saló de ball.

Durant aquell bienni va haver-hi un ingrés considerable de socis, mercès a l'interès amb que llavors actuava la Directiva i d'una manera especial el vice-president En Joan Pujol i Roca, i per a mostrar la satisfacció que sentien tots els socis, a l'acabar la reunió general que es celebrà el dia 28 de gener del 1934, esclatà una forta ovació, fet poc usat al final de les reunions generals de les societats.

Junta Directiva

Actualment la Junta Directiva està composta de la següent manera:

President: Manuel Royes i Mateo.

Vice-president: Joan Anter i Miralda.

Tresorer: Salvador Vigués i Cunill.

Comptador: Josep Perarnau i Puiç.

Vocal: Alfons M.ª Ubach i Vinyals.

Secretari: Francesc Gorina i Pujol.

President comissió esbarjo: Alfons M.ª Ubach i Vinyals.

Els quals, amb motiu de la commemoració de les noces d'or del Círcol Egarenc, tenen la satisfacció d'obsequiar amb aquest petit historial a llurs consocis, per tal de que aquests coneixin les vicissituds, els esplendors i els

encerts que en el transcurs de cinquanta anys ha viscut la nostra entitat, i l'accentuat patriotisme i la bona voluntat que ha estat la tònica general de l'estol d'homes que, sense ambicions personals ni mires mercantilistes, han desitjat i aconseguit que el Círcol Egarenc sigui l'orgull de la nostra ciutat.

B. RAGON.

Terrassa, juny del 1936.

Presidents que ha tingut el Círcol Egarenc

Joan Carrancà i Busquets	1886	Joan Alegre i Fuijals	1908
Bra. Marcet i Biosca	1888	Benet Badrinas i Poll	1910
Joan Piera i Ferret	1890	Francesc Comas i Singla	1912
Emili Matalonga i Aymerich	1892	Frederic Marimon i Parera	1916
Joan Prat i Marcet	1893	Josep Guardiola i Roca	1918
Joan Badrinas i Petit	1894	Ramon Argemí i Comerma.	1920
Jacinte Bosch i Curet	1896	Josep O. Maurí i Poal	1922
Joan Salvans i Armengol	1897	Josep Geis i Bosch	1923
Antoni Boada i Puig	1897	Gaspar Armengol i Taló	1925
Francesc Alegre i Roig	1898	Miquel Argemí i Barba	1926
Domènec Domingo i Margarit	1900	Ramon Cortès i Grau.	1928
Ramon Viver i Anglada	1902	Antoni Aurell i Font	1930
Ramon Argemí i Comerma.	1904	Josep Gasset i Mach	1931
Alfons M. ^a Ubach i Solà	1906	Josep Ventalló i Mesa	1934
Joan Marcet i Palet	1907	Manuel Royes i Mateo	1936

JOAN MORRAL

i m p r e s s o r

Biblioteca Central
Terrassa

1216629702

CL 367 Rag Rag.

EXCLÒS